

IZVEŠTAJ O TRGOVINI LJUDIMA ZA 2021. GODINU

SRBIJA (GRUPA 2)

Srbija ne ispunjava u potpunosti minimum standarda za eliminisanje trgovine ljudima, ali ulaže znatne napore u tom pravcu. Vlada je u odnosu na prethodni izveštajni period sveukupno povećala napore koje ulaže u ovom domenu, naročito ako se uzme u obzir uticaj pandemije virusa kovid-19 na kapacitete vlast za borbu protiv trgovine ljudima; zbog toga je Srbija ostala u Grupi 2. Odraz tih napora bilo je između ostalih osuđivanje većeg broja trgovaca ljudima i prepoznavanje većeg broja žrtava. Vlada je povećala sredstva koja izdvaja za Centar za zaštitu žrtava trgovine ljudima (CZZŽTLJ), a sudije su većem broju žrtava davale „status posebno osetljivog svedoka“. Vlada je organizovala onlajn kampanje podizanja svesti, te finansirala konkurs za izradu medijskih projekata o trgovini ljudima. Vlada pak nije ispunila minimalne standarde u nekoliko ključnih oblasti. I dalje nije bilo dovoljno proaktivnih napora na identifikaciji žrtava, i posebno se oseća nedostatak skrininga migracionih tokova i lica uključenih u prodaju seksualnih usluga. Centar za zaštitu žrtava trgovine ljudima i dalje nema dovoljno sredstava i zaposlenih potrebnih za adekvatnu procenu žrtava i koordinaciju smeštaja, a vlasti su na neodređeno vreme zatvorile Prihvatalište za hitan smeštaj žrtava zbog problema povezanih sa pandemijom i nemogućnosti Prihvatališta da obezbedi dozvolu za rad. Vlada je za vreme vanrednog stanja koje je trajalo od marta 2020. do maja 2020. obustavila direktnu pomoć i postupke upućivanja, primoravši na taj način nevladine organizacije da pružaju sve neophodne mere pomoći žrtvama bez finansijske pomoći države. Vlasti su kaznile veći broj žrtava i nisu štitile njihova prava za vreme sudskih postupaka, pa ni pravo žrtava na privatnost i pomoć pravnog zastupnika. Savet za borbu protiv trgovine ludima nije se sastajao, a učešće javnih službenika u krivičnim delima trgovine ljudima i dalje je predmet velike zabrinutosti.

PRIORITETNE PREPORUKE

Energično vršiti istrage, procesuiranje i suđenje trgovcima ljudima, uključujući i njihove saučesnike u državnim organima, i izricati adekvatne kazne. * Povećati napore ka proaktivnom identifikovanju žrtava, uključujući i onih među migrantima, seksualnim radnicima, izbeglicama i tražiocima azila, te među decom bez pratnje koja se bave uličnim prosjačenjem. * Obezbediti potrebna sredstva Centru za zaštitu žrtava trgovine ljudima kako bi mogli vršiti zvanično identifikovanje žrtava i pružati im adekvatnu zaštitu. * Obezbediti dovoljno sredstava nevladinim organizacijama koje pružaju usluge podrške žrtvama. * Sprovesti mere pristupa pravosuđu i pristupima usmerenim na žrtvu, kao što su zaštita privatnost žrtve, obezbeđivanje pravnog zastupnika i sprečavanje ponovne traumatizacije i zastrašivanja. * Obučiti istražitelje, tužioce i sudije da u slučajevima trgovine ljudima primenjuju pristupe koji u centar stavljuju žrtvu i uspostaviti mehanizme za upućivanje predmeta obučenim tužiocima i sudijama. * U potpunosti primenjivati pisane preporuke za sprečavanje kažnjavanja žrtava trgovine ljudima za nezakonite radnje na koje su ih direktno primorali trgovci ljudima. * Uspostaviti transparentne standarde i procedure na osnovu kojih će nevladine organizacije dobijati licence za pružanje usluga podrške.

* Ažurirati nacionalni mehanizam za upućivanje žrtava formalizacijom saradnje sa nevladinim organizacijama, nadoknadom njihovih troškova i prepuštanjem specifičnih uloga i odgovornosti vladinim telima. * Unaprediti obuku zaposlenih u državnim institucijama u pružanju pomoći i upućivanju žrtava, te osigurati pristup pomoći žrtvama za žrtve strance. * Obezbediti inspektorima rada i tržišnim inspektorima resurse i potrebnu obuku o trgovini ljudima kako bi mogli da učestvuju u regulisanju rada agencija za zapošljavanje i istraživanju slučajeva lažnog zapošljavanja. * Integrисati romske grupe u politike i programe u vezi sa zaštitom žrtava.

KRIVIČNO GONJENJE

Srbija je nastavila da ulaže napore u adekvatno sprovođenje zakona. Prema članu 388. Krivičnog zakonika zabranjuju se svi oblici trgovine ljudskim bićima u svrhe seksualne i radne eksploatacije, i propisuju kazne zatvora od dve do dvanaest godina kada je žrtva trgovine odrasla osoba, i od tri do dvanaest godina kada je žrtva dete. Ovakve kazne su dovoljno stroge, i kad je reč o trgovini ljudima u svrhe seksualne eksploatacije, srazmerne kaznama propisanim za teška krivična dela, kao što je silovanje. Predstavnici zakona su u izveštajnoj godini sproveli istragu u 22 nova slučaja (23 u 2019. godini). Od tog broja, 15 slučajeva su bili povezani sa trgovinom ljudima, a sedam sa prisilnim radom. Vlasti su krivično gonile 42 optužena lica (47 u 2019). Od tog broja, 33 za trgovinu ljudima u cilju seksualne eksploatacije i 9 za prisilni rad. Takođe su nastavili sa krivičnim gonjenjem 53 optužena iz prethodnih godina. Sudovi su doneli osuđujuće presude protiv 18 lica koja su trgovala ljudima (15 ih je optuženo za seksualnu eksploataciju u 2019) i oslobodili sedam lica. Svih osamnaest trgovaca ljudima dobili su zatvorske kazne, ali Vlada nije prikupila niti saopštila podatke o dužini njihove kazne. Posmatrači navode da su sudije često izricale blage kazne trgovcima ljudima, a pojedine sudije su imale tendenciju da okrive žrtvu za ono što joj se dogodilo i ispoljavale su predrasude prema pojedinim ugroženim grupama stanovništva, posebno prema romskoj zajednici. Među pripadnicima policijskih snaga dolazilo je do širenja bolesti kovid-19, sudovi su odlagali suđenja zbog mera ublažavanja pandemije, a i među advokatima i okriviljenima bilo je zaraženih od bolesti kovid-19. I dok su sudije i tužioci radili skraćeno zbog mera ublažavanja pandemije, pojedini tužioci su organizovali virtualna saslušanja u vanrednim okolnostima.

Uprava kriminalističke policije (UKP) i dalje ima jedinicu za borbu protiv trgovine ljudima pri Službi za borbu protiv organizovanog kriminala. Ministarstvo unutrašnjih poslova (MUP) otvorilo je 2019. godine novo odeljenje za istraživanje prinudnog rada. Vlasti su zadržale specijalizovane jedinice u Beogradu, Nišu i Novom Sadu, u okviru kojih su najmanje dva službenika imenovana da se bave istragom slučajeva trgovine ljudima u 27 regionalnih policijskih uprava. Vlada i dalje ima operativnu grupu za borbu protiv trgovine ljudima koja koordiniše napore usmerene ka proaktivnom istraživanju slučajeva trgovine ljudima, kao i zasebnu operativnu grupu koja se bavi borbom protiv krijumčarenja migranata i trgovine ljudima, i koja istovremeno istražuje i slučajeve trgovine ljudima. Stručnjaci navode da se zbog zabrane zapošljavanja u javnom sektoru specijalizovani službenici na lokalnom nivou uključuju u istrage nepovezanih krivičnih dela, a specijalnim jedinicama potrebni su dodatni kapaciteti i oprema, između ostalog kompjuteri, vozila i tehnička sredstva za istrage. U Republičkom javnom tužilaštvu i dalje postoji specijalizovani tužioci za slučajeve trgovine ljudima, koji deluju kao jedinstvene tačke kontakta između istražnih organa i službi za pružanje pomoći, i instanca su koja pruža operativne smernice; vlasti, međutim, nemaju sistem za dosledno upućivanje predmeta trgovine ljudima ovim tužiocima ili sudijama koji su prošli obuku i imaju iskustva u radu sa slučajevima trgovine ljudima. Tužioci ne uspevaju

efikasno da razlikuju slučajeve kršenja prava iz radnog odnosa od prinudnog rada, i često su slučajeve seksualne eksploracije vodili kao slučajeve posredovanja u prostituciji i nudili sporazume o priznanju krivice, čak i kad su žrtve deca. Vlasti obezbeđuju, povremeno u saradnji sa međunarodnim organizacijama, onlajn obuku tužiocima, inspektorima rada, policiji i sudijama o raznim pitanjima u vezi sa borbom protiv trgovine ljudima. Vlada je pomogla Interpolu da rasvetli 158 slučajeva vezanih za trgovinu ljudima i Europolu da rasvetli 233 slučaja. Slično kao u slučaju navodne umešanosti dva službenika Ministarstva unutrašnjih poslova u trgovinu ljudima 2019., vlasti su istražile dva slučaja navodne umešanosti više policajaca u Šapcu i Preševu, za koje se sumnja da su koristili seksualne usluge žrtava trgovine ljudima. U 2018. godini jedan policajac je optužen za umešanost u trgovinu ljudima u cilju seksualne eksploracije; suđenje nije bilo završeno za vreme izveštajnog perioda. Uprkos stalnim i ponavljanim optužbama za učešće službenih lica, posebno u slučajevima seksualne eksploracije, vlasti nisu prijavile nikakva nova krivična gonjenja, niti bilo kakve presude protiv državnih službenika uključenih u krivično delo trgovine ljudima.

ZAŠTITA

Vlada nastavlja da ulaže napore u to da se žrtvama trgovine ljudima pruži zaštita. Identifikovano je 48 žrtava (36 u 2019). Od tog broja, 21 je žrtva seksualne eksploracije, 14 prinudnog rada (uključujući dve žrtve prisilnog prosjačenja), četiri prinude na vršenje krivičnog dela i devet su žrtve višestruke eksploracije; 17 žrtava su deca; pet žrtava su strani državlјani; većina žrtava je ženskog pola. Akteri koji su prvi stupili u kontakt sa žrtvama uputili su 130 potencijalnih žrtava (135 u 2019) u državni Centar za zaštitu žrtava trgovine ljudima; policija je uputila 59 potencijalnih žrtava, centri za socijalni rad 43 potencijalne žrtve, nevladine organizacije i druge međunarodne organizacije 18 potencijalnih žrtava; četiri potencijalne žrtve su se same identifikovale; građani i druge institucije uputili su šest potencijalnih žrtava. Vlada je zadržala standardne operativne procedure (SOP) za identifikaciju, upućivanje i podršku žrtvama trgovine ljudima koje uključuju standardizovane indikatore i smernice za identifikaciju žrtava u migrantskim tokovima, u školama i sektorima visokog rizika. U procedurama nisu, međutim, definisane jasne uloge i odgovornosti civilnog društva, a njihova primena je i dalje slaba i ne postoji dovoljno proaktivnih npora da se izvrši identifikacija žrtava, kao ni skrining migrantskih tokova i pojedinaca uključenih u prodaju seksualnih usluga. Prethodnih godina su pojedini akteri koji prvi stupaju u kontakt sa žrtvama, pre svega lokalni centri za socijalni rad (CSR), opravdavali slučajeve potencijalnog prisilnog prosjačenja dece i prinudnog rada koji uključuju Rome kao tradicionalnu kulturnu praksu i običaje. U Centru za zaštitu žrtava trgovine ljudima su procenjivali i zvanično identifikovali punoletne žrtve koje su im uputili prvi kontakti i razvili plan zaštite i pomoći za svaku pojedinačnu žrtvu. Centri za socijalni rad su procenjivali i zvanično identifikovali decu žrtve. U 2019. godini su predstavnici Grupe eksperata za suzbijanje trgovine ljudima (GRETA) i drugi eksperti primetili da u Centru nema dovoljno osoblja kako bi se blagovremeno ispitali svi upućeni slučajevi, ali ni resursa da se ljudi pošalju na teren da lično obave razgovor sa potencijalnim žrtvama. Stručnjaci i dalje pominju nedostatak transparentnosti u vezi sa zvaničnom identifikacijom žrtava i nesposobnost Centra da dosledno izvrši procenu potencijalnih žrtava. Na primer, Centar za zaštitu žrtava trgovine ljudima nije dodelio zvanični status žrtve nekim potencijalnim žrtvama za koje je kasnije civilno društvo utvrdilo da jesu žrtve trgovine ljudima, i to je trend zbog koga dolazi do revictimizacije pojedinih žrtava. Predstavnici civilnog društva su prijavili da je država suspendovala davanja u vreme vanrednog stanja izazvanog pandemijom kovid-19 od marta do maja 2020., zbog čega je u to vreme došlo do prekida pružanja direktnе pomoći i upućivanja žrtava.

Vlada je izdvojila 23 miliona dinara (240.080 dolara) za Centar i njegovo Prihvatilište, dok je u 2019. godini bilo izdvojeno tri miliona dinara (31.320 dolara) i to samo za Centar. Vlada nije mogla da pruži informacije o sredstvima koja su izdvojena za zaštitu žrtava u 2019. i 2020., i nije obezbedila finansiranje nevladinih organizacija na čije se usluge u pružanju podrške i reintegraciji žrtava oslanja u velikoj meri, a ponekad i isključivo. Država i nevladine organizacije pružale su žrtvama psihosocijalnu, pravnu, obrazovnu, medicinsku, finansijsku pomoć i podršku pri reintegraciji; sve potencijalne žrtve su u 2020. godini (121 u 2019) i sve zvanične žrtve u 2020. (184 u 2019) dobile su neki vid državne pomoći. Vlasti navode da se jednaka zaštita pruža svim žrtvama, bilo da su strani državljeni bilo da su domaće stanovništvo, međutim, prema mišljenju stručnjaka, inostrane žrtve se suočavaju sa preprekama u pristupu podršci, a pojedine lokalne zajednice pružale su smeštaj samo državljanima Srbije. Iako vlasti zahtevaju da se žrtve upućuju samo licenciranim pružaocima usluga, do licenci se teško dolazi, budući da ne postoje zvanično utvrđeni standardi i kriterijumi za njihovo izdavanje. Vlada je u februaru 2019. godine otvorila Prihvatilište, koje vodi Centar i koje je koncipirano tako da pruža bezbedno utočište i usluge za šest žrtava; međutim, Prihvatilište je zatvoreno u septembru 2020. zbog toga što je osoblje bilo pozitivno na kovid-19, ali i zato što nisu mogli da dobiju licencu za rad. Od dve glavne nevladine organizacije koje se bave problemom trgovine ljudima, jedna ima licencu za pružanje podrške u stambenom zbrinjavanju žrtava i pružanju pomoći, a druga je dobila dozvolu za vođenje SOS linije. Iz Centra su 2019. godine prijavili da imaju poteškoće da ispune prošireni obim svojih zaduženja, budući da funkcionišu kao koordinaciono telo ali i pružaju direktnu pomoć žrtvama u Prihvatilištu, i to zbog stalnog nedostatka kapaciteta i osoblja, uključujući i nedostatak tehničkog osoblja, ali i zbog toga što nemaju dovoljno veština za pružanje podrške žrtvama, kao ni resurse za nabavku osnovne kancelarijske opreme, hrane, sredstava za higijenu i renoviranje skloništa. Predstavnici civilnog društva izvestili su da se Centar oslanjao na svoje ograničene resurse kako bi pomogao Prihvatilištu, obezbeđujući potrebnu hranu, sredstva za higijenu i prevoz.

Centri za socijalni rad vode prihvatilišta za domaće žrtve porodičnog nasilja, u koja se takođe smeštaju žene žrtve trgovine ljudima. GRETA je obišla prihvatilište koje vodi lokalni centar u Sremskoj Mitrovici u januaru 2018. godine i konstatovala da u prihvatilištu vladaju „dobri uslovi za život“, međutim, u ovim prihvatilištima uglavnom ne postoje specijalizovani programi niti osoblje koje je prošlo obuku neophodnu za rad sa žrtvama trgovine ljudima. Pored toga, nakon zatvaranja Prihvatilišta pri Centru za žrtve trgovine ljudima, samo jedna nevladina organizacija nastavila je da vodi specijalizovano sklonište za žrtve trgovine ljudima. Država i dalje vodi svratište za decu ulice, a centri za socijalni rad vraćaju decu žrtve u njihove porodice, upućuju ih u hraniteljske porodice ili smeštaju u jedan od dva centra za decu bez roditeljskog staranja; 17 dece koje su bili potencijalne žrtve smešteni su u zajednička prihvatilišta (31 dete 2019), sedam je smešteno u prihvatilišta za azilante i migrante (11 u 2019), a 21 je smešteno u hraniteljske porodice (25 u 2019). Vlada nije obezbedila specijalizovani smeštaj za žrtve trgovine ljudima muškog pola. Jedna nevladina organizacija po potrebi iznajmljuje smeštaj za muškarce koji su žrtve trgovine ljudima, i oni ipak imaju pristup svim ostalim uslugama rehabilitacije koje se dostupne ženama. Centar za žrtve trgovine ljudima održava protokol sa Nacionalnom službom za zapošljavanje (NSZ) kako bi se žrtvama pružila pomoć u pronalaženju posla; Centar nije uputio nijednu žrtvu u NSZ u 2020. godini (dve su bile upućene 2019). Vlasti žrtvama među stranim državljanima obezbeđuju dozvolu privremenog boravka, koja se može obnavljati do godinu dana, i dozvoljavaju potencijalnim stranim žrtvama da ostanu u zemlji tri meseca; vlasti su jednoj žrtvi odobrile

privremenu boravišnu dozvolu (PBD) i pomogle dvema žrtvama u pribavljanju dokumenata za prijavljivanje za PBD (u 2019. nijedna žrtva nije dobila privremenu boravišnu dozvolu, mada su je dve obnovile). Vlasti su vratile deset žrtava u Srbiju, dok su 2019. dve žrtve bile vraćene u Srbiju a jedna u Albaniju. Posmatrači primećuju da ne postoji standardizovana baza podataka za prikupljanje informacija o žrtvama trgovine ljudima, što predstavlja prepreku za vođenje slučajeva, ali i kontrolu pristupa uslugama podrške i procenu njihovog kvaliteta.

Vlasti su nastavile da kažnjavaju žrtve za nezakonite radnje na koje su ih primoravali trgovci ljudima; kažnjeno je najmanje osam žrtava trgovine u cilju seksualne eksploracije, prisilnog prosjačenja i prinude na vršenje krivičnih dela – zatvorom, uslovnim i novčanim kaznama (najmanje četiri u 2019). Žrtva dobija podršku i pomoć nezavisno od toga da li sarađuje sa istražnim organima tokom istražnih postupaka, ali nakon što bi slučaj bio prijavljen policiji, vlasti traže od žrtava, uključujući i decu, da sarađuju u istrazi i svedoče tokom krivičnog gonjenja; 68 žrtava, 36 odraslih i 32 dece, pomagalo je u sudskim postupcima (103 u 2019). Posmatrači navode da su srpske vlasti prethodnih godina pretile nekim žrtvama krivičnim gonjenjem zbog nespremnosti da sarađuju. Sudije nisu pružale žrtvama trgovine ljudima status zaštićenog svedoka, niti na adekvatan način štitile prava žrtava tokom dugotrajnih sudskih postupaka. Iako je zakon zvanično identifikovane žrtve proglašio „posebno osjetljivom grupom“ koja ispunjava uslove za posebnu pomoć i proceduralno razmatranje, sudije nisu dosledno dodeljivale status „posebno osjetljivog svedoka“ ili „status zaštićenog svedoka“ žrtvama trgovine ljudima, pa ni kad su deca u pitanju; ovi statusi omogućavaju svedocima da svedoče bez prisustva optuženog, da daju iskaz putem video-linka i da dobiju pristup programu zaštite svedoka. Sudije su dodelile status „posebno osjetljivog svedoka“ u dvadeset slučajeva (nijednom u 2019), ali nisu odobrile status „zaštićenog svedoka“ nijednom u 2020. (kao ni u 2019). Posmatrači primećuju da ne postoje mere zaštite privatnosti žrtava; u jednom slučaju je Ministarstvo unutrašnjih poslova objavilo informacije o trgovcu ljudima koji je bio žrtvin otac, pa su zahvaljujući tome mediji lako identifikovali žrtvu. Slično tome, organi reda i gonjenja dopuštali su curenje ličnih podataka žrtava, pa su u medijima objavljivane informacije i detalji njihove eksploracije, posle čega su žrtve bile izložene pretnjama i zastrašivanju. Žrtve su se često pojavljivale pred svojim trgovcima za vreme suđenja, i prethodnih godina nisu dobijale obaveštenja kad trgovce puste iz pritvora. Policija obezbeđuje pratinju žrtvama do suda i nazad, ali 2019. godine nije dosledno vršila „procenu bezbednosti“ zvanično prepoznatih žrtava i često ih je slala nazad kući, članovima porodice koji su potencijalni eksploratori. Centar za zaštitu žrtava trgovine ljudima nije tokom 2020. obezbeđivao žrtvama pravnog zastupnika zbog nedostatka sredstava dok je 2019. za to bilo izdvojeno 547.054 dinara (5.710 dolara). Sudije ne dosuđuju odštetu u krivičnom postupku, i nastavljaju da podstiču žrtve da odštetu traže samo u parničnom postupku podnošenjem privatne tužbe. Parnični postupci traju dugo, skupi su i žrtva više puta dolazi u situaciju da se suoči sa svojim zlostavljačem; dosad je samo jedna žrtva ostvarila pravo na odštetu.

PREVENCIJA

Država i dalje ulaže napore da spriči trgovinu ljudima. U primeni je Strategija prevencije i suzbijanja trgovine ljudima za period 2017–2022. i nacionalni Akcioni plan za 2019–2020. Srbija je izdvojila 7,88 miliona dinara (82.270 dolara) za sprovođenje nacionalnog Akcionog plana za period 2019–2020. Savet za borbu protiv trgovine ljudima nije se sastajao tokom 2020. godine (2019. sastao se samo jednom), a Specijalna radna grupa za sprovođenje i praćenje strategije održala je četiri sastanka (isto kao i 2019). U devetnaest opštinskih uprava i dalje postoje

multidisciplinarni timovi za borbu protiv trgovine ljudima. Vlada je organizovala onlajn kampanje za podizanje svesti namenjene studentima, sufinansirala je konkurs za izradu medijskih projekata o borbi protiv trgovine ljudima i dodelila 703.355 dinara (7.340 dolara) televizijskim stanicama u Kruševcu za lokalnu kampanju podizanja svesti. Vlada je 2019. izdvojila 2,15 miliona dinara (22.440 dolara) za medijske projekte o borbi protiv trgovine ljudima i organizovala edukativne i terenske aktivnosti. Vlasti takođe vode SOS liniju za borbu protiv trgovine ljudima, ali nigde nisu objavile broj primljenih poziva u vezi sa trgovinom ljudima. Država je licencirala i regulisala rad privatnih agencija za zapošljavanje; nije, međutim, zabranila naknade za zapošljavanje, a posmatrači primećuju da u praksi i turističke agencije regrutuju radnike, što u velikoj meri ostaje neregulisano zakonom. Pored toga, organizacije civilnog društva prijavljaju da su se neke agencije za zapošljavanje registrovale pod novim imenom nakon što bi im vlasti oduzele dozvole za rad, i navode slučajeve u kojima su se prevodi ugovora o radu na engleski i/ili srpski jezik znatno razlikovali od originala na jeziku zemlje porekla. GRETA je prethodnih godina obaveštavala da je Tržišnoj inspekciji ponekad potrebno i po dva meseca da reaguje na prijave o lažnim ponudama za zapošljavanje. Vlasti se nisu potrudile da smanje potražnju za komercijalnim seksualnim uslugama.

PROFIL ŽRTAVA TRGOVINE LJUDIMA

Kao i u proteklih pet godina, trgovci ljudima iskorišćavaju domaće i strane žrtve u Srbiji, a žrtve iz Srbije iskorišćavaju u inostranstvu. Državljanke Srbije su žrtve trgovaca ljudima u svrhe seksualnog iskorišćavanja u Srbiji, susednim zemljama i širom Evrope, posebno u Austriji, Nemačkoj, Italiji i Turskoj. Trgovci ljudima iskorišćavaju srpske državljane/ke, pre svega muškarce, za prinudni rad u radno intenzivnim sektorima, kao što je građevina, u evropskim zemljama (uključujući Austriju, Belgiju, Hrvatsku, Francusku, Nemačku, Italiju, Luksemburg, Crnu Goru, Rusiju i Švajcarsku) i u Ujedinjenim Arapskim Emiratima. Deca iz Srbije, posebno romska, postaju žrtve trgovaca ljudima u zemlji u cilju seksualne eksploracije, prinudnog rada, prisilnog prosaćenja i vršenja sitnih krivičnih dela. Žrtve stranog porekla identifikovane u Srbiji bile su iz Albanije, Kameruna, Hrvatske, Danske, Nemačke, Malija, Nigerije, Severne Makedonije i Pakistana. Hiljade migranata i izbeglica sa Bliskog Istoka, iz Afrike i Azije koji prolaze kroz Srbiju ili prinudno ostaju u njoj u riziku su da postanu žrtve trgovaca ljudima u Srbiji.